

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/211/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233939
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika a v jej mene konajúce Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 27. januára 2014 č. k. 7C/435/2012-51, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**
Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/435/2012 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 275 eur ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 18Er/319/2009.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/436/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplata sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 330 eur ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 7Er/277/2009.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/440/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplata sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 468,38 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 34Er/906/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/441/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplata sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 492,35 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 18Er/601/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/442/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplata sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 621,43 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 23Er/581/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/443/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 125 eura ako náhrady škody a sumy 910,94 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn.10Er/530/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/444/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 750,51 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 25Er/318/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/445/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 473,91 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn.12Er/961/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/446/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 475,75 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 11Er/601/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/447/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.300,65 eura ako náhrady škody a sumy 260,13 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 34Er/96/2011.

Keďže navrhovateľ vo vyššie uvedených konaniach domáhal voči odporcovi rovnakého nároku i keď v každom konaní bola jeho výška iná, súd prvého stupňa z dôvodu hospodárnosti podľa § 112 ods.1 OSP uznesením zo dňa 30.07.2013 č.k. 7C/435/2012-24 spojil na spoločné konanie vecí vedené pod sp.zn. 7C/435/2012, 7C/436/2012, 4C/440/2012, 7C/441/2012, 7C/442/2012, 7C/443/2012, 7C/444/2012, 7C/445/2012, 7C/446/2012 a 7C/447/2012 s tým, že ďalej sa konanie vedie pod sp.zn.7C/435/2012.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vo veciach sp.zn. 7C/435/2012-24 spojil na spoločné konanie vecí vedené pod sp.zn. 7C/435/2012, 7C/436/2012, 4C/440/2012, 7C/441/2012, 7C/442/2012, 7C/443/2012, 7C/444/2012, 7C/445/2012, 7C/446/2012 a 7C/447/2012 spojených na spoločné konanie pod sp.zn.7C/535/2012 . Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 4 ods. 1 písm. a), § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 - 3, § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci(v znení účinnom do 31.12.2012), § 41 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), i), § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2010 do 31.05.2011, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2011.

Vychádzal zo zisteného skutkového stavu, ktorým mal za preukázané, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn.. 18Er/319/2009 (spis 7C/435/2012) dňa 02.06.2009 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 06.05.2009. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 13594/08 . Okresný súd Nitra (ďalej len exekučný súd) dňa 08.06.2009 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 7Er/277/2009 (pôvodne v spise 7C/436/2012) dňa 22.05.2009 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 24.04.2009. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 12570/08. Exekučný súd dňa 27.05.2009 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého- Bratislava vykonaním exekúcie.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 34Er/906/2010 (pôvodne v spise 7C/440/2012) dňa 24.11.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 23.8.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 04941/10. Uznesením č.k. 34Er/906/2010-9 zo dňa 21.2.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 18Er/601/2010 (pôvodne v spise 7C/441/2012) dňa 12.08.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 13.05.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 02652/10. Uznesením č.k. 18Er/601/2010-9 zo dňa 22.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 18Er/601/2010-13 zo dňa 04.01.2012 súd exekučné konanie zastavil.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 23Er/581/2010 (pôvodne v spise 7C/442/2012) dňa 04.08.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 11.02.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 22063/09. Uznesením č.k. 23Er/581/2010 zo dňa 17.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 23Er/581/2010-16 zo dňa 15.03.2012 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 10Er/530/2010 (pôvodne v spise 7C/443/2012) dňa 15.07.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 31.05.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 17455/09. Uznesením č.k. 10Er/530/2010-10 zo dňa 16.09.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 25Er/318/2010 (pôvodne v spise 7C/444/2012) dňa 10.05.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 23.03.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 23635/09. Uznesením č.k. 25Er/318/2010-16 zo dňa 17.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 25Er/318/2010-23 zo dňa 23.01.2012 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 12Er/961/2010 (pôvodne v spise 7C/445/2012) dňa 09.12.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 07.10.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 12622/09. Uznesením č.k. 12Er/961/2010-9 zo dňa 30.05.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 12Er/961/2010-16 zo dňa 04.09.2012 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 11Er/601/2010 (pôvodne v spise 7C/446/2012) dňa 12.08.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 07.07.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 02827/10. Uznesením č.k. 11Er/601/2010-9 zo dňa 13.01.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 11Er/601/2010-16 zo dňa 19.12.2011 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 34Er/96/2011 (pôvodne v spise 7C/447/2012) dňa 10.02.2011 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 17.01.2011. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 10488/10. Uznesením č.k. 34Er/96/2011-10 zo dňa 22.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 24Er/96/2011-17 zo dňa 19.01.2012 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal.

Konštatoval, že navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ktorý má spočívať v tom, že k rozhodnutiu súdu o žiadosti na vydanie poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote ako aj preto, že exekučný súd skúmal opätovne právo navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania dospel k tomu, že vo veciach sp.zn. 7C/440/2012, 7C/441/2012, 7C/442/2012, 7C/443/2012, 7C/444/2012, 7C/445/2012, 7C/446/2012 a 7C/447/2012 a z ich pripojených spisov Okresného súdu Nitra bolo zistené, že v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. v čase podania týchto návrhov na vydanie poverenia bol exekučným titulom aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a to podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. V prípade týchto exekučných konaní, ktoré boli začaté v čase účinnosti Exekučného poriadku, ustanovenie § 44 ods. 2 (platné po 1.6.2010) ustanovuje, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) s tým, že ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Žiadosti o udelenie poverenia v týchto exekučných veciach boli súdu doručené až po 1.6.2010 a súd o nich rozhodol podstatne skôr ako to uvádza navrhovateľ vo svojich návrhoch. Okrem toho dodal, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že lehota 15 dní sa nevzťahovala na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia v predmetných exekučných veciach, keďže exekučným titulom bolo vždy rozhodnutie rozhodcovského súdu. I v prípade, že by sa nejednalo o rozhodnutie podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d/, bol súd prvého stupňa toho názoru že zo samotného znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva to, že lehota 15 dní sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. V exekučných veciach vedených pod sp.zn. 7C/435/2012 a 7C/436/2012 exekučný súd rozhodol v rámci 15 - dňovej lehoty na vydanie poverenia, pričom exekučné konania sa začali v mesiacoch máj - jún 2009, teda za účinnosti Exekučného poriadku platného do 31.5.2010. Pokiaľ išlo o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúmaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny (vo veci 7C/447/2012), súd prvého stupňa poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Vzhľadom na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, súd prvého stupňa zisťoval, či sa nevedlo konanie, v ktorom boli konštatované prietahy v konaní a zistil, že žiadne konanie sa nevedlo. Na základe uvedených skutočností súd prvého stupňa návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Ohľadne odporcom vnesenej námietke premlčania uviedol, že nárok navrhovateľa nie je premlčaný, keďže od podania návrhov na vykonanie exekúcie v jednotlivých exekučných veciach do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u odporcu (23.4.2012) neuplynula lehota 3 rokov. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne si neuplatnil a taktiež mu žiadne zo spisu nevyplývajú.

Protí tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že súd prvého

stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a postupom súdu účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na základe a s použitím novej právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá sa stala súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a teda po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, hoci pri svojom rozhodovaní bol viazaný ust. § 9 ods. 1 v znení zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z.z.. Svojím rozhodnutím de iure a de facto tak aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Vytýkal tiež, že súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil svoj názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty, i napriek tomu, že zákonodarcu vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty a za situácie, že exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie totiž nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Ďalej argumentoval, že súdu nepatrí polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami a jeho povinnosťou je aplikovať platné právo a jeho úvahy negujú stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy, nárast ekonomickej trestnej činnosti atď. Rovnako tak Dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok spôsobom vyhovujúcim požiadavkám čl. 6 ods. 1, ktorý zahŕňa aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote a pokiaľ súd a ani samotný štát neprijal žiadne opatrenia na riešenie vzniknutej kritickkej situácie, tento nedostatok mu nemôže byť dávany za vinu. Za prejav nesústredenej činnosti súdu prvého stupňa označil jeho presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom v súvislosti s výsledkom konania, nakoľko vyhodnocoval skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201 a § 204 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku, pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne a odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok potvrdil.

Predmetom tohto konania sú návrhy navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplatenia sumy v celkovej výške 2.425,65 eura ako majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v sume spolu 5.058,40 eura podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitre v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp. zn. 18Er/319/2009, sp. zn. 7Er/277/2009, sp. zn. 34Er/906/2010, sp.zn. 18Er/601/2010, sp.zn. 23Er/581/2010, sp.zn.10Er/530/2010, sp.zn. 25Er/318/2010, sp.zn.12Er/961/2010, sp.zn. 11Er/601/2010, sp.zn. 34Er/96/2011, ktorý videl v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 30.07.2013 č.k. 7C/435/2012-24 spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp.zn. 7C/435/2012, 7C/436/2012, 4C/440/2012, 7C/441/2012, 7C/442/2012, 7C/443/2012, 7C/444/2012, 7C/445/2012, 7C/446/2012 a 7C/447/2012 s tým, že ďalej sa konanie vedie pod sp.zn.7C/435/2012

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 01. 01. 2013 (ďalej len "zák. č. 514/2003 Z.z."), ktorý na danú vec dopadá, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe a d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.).

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (§ 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.).

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (§ 17 ods.1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z.) Zákon č. 514/2003 Z.z. je osobitným zákonom, ktorý upravuje podmienky a spôsob náhrady škody, ktorá vznikla pri výkone verejnej moci. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcou verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc niektorým zo spôsobov v zákone špecifikovaným, druhým predpokladom je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a treťou podmienkou je, aby medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou, bola daná priama príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok znáša poškodený a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže, keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci, má charakter objektívnej zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, zákon rozlišuje základné dva okruhy zodpovednosti za škodu a to zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a § 6) a zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 9). I keď zákon explicitne nedefinuje pojem "nesprávny úradný postup", vo všeobecnosti za takýto možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Z ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003/ Z.z. vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť takéhoto orgánu, zbytočné prieťahy v konaní, ako aj iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Pôjde teda najmä o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. V prejednávanej veci sa súd prvého stupňa správne najskôr zaoberal existenciou predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu uplatňovanú navrhovateľom v konaní. V tomto smere v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 18Er/319/2009 (spis 7C/435/2012) odvolací súd zistil, že dňa 02.06.2009 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 06.05.2009. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 13594/08 . Exekučný súd dňa 08.06.2009 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac 5 mesiacov), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Er/277/2009 (pôvodne v spise 7C/436/2012) odvolací súd zistil, že dňa 22.05.2009 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 24.04.2009. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 12570/08. Exekučný súd dňa 27.05.2009 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého- Bratislava vykonaním exekúcie. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac ako 6 mesiacov), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 34Er/906/2010 (pôvodne v spise 7C/440/2012) odvolací súd zistil, že dňa 24.11.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 23.8.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 04941/10. Uznesením č.k. 34Er/906/2010-9 zo dňa 21.2.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Podľa

navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac ako 254 dní), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 18Er/601/2010 (pôvodne v spise 7C/441/2012) odvolací súd zistil, že dňa 12.08.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 13.05.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 02652/10. Uznesením č.k. 18Er/601/2010-9 zo dňa 22.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 18Er/601/2010-13 zo dňa 04.01.2012 súd exekučné konanie zastavil. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac ako 267 dní), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Er/581/2010 (pôvodne v spise 7C/442/2012) odvolací súd zistil, že dňa 04.08.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 11.02.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 22063/09. Uznesením č.k. 23Er/581/2010 zo dňa 17.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 23Er/581/2010-16 zo dňa 15.03.2012 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac ako 337 dní), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Er/530/2010 (pôvodne v spise 7C/443/2012) odvolací súd zistil, že dňa 15.07.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 31.05.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 17455/09. Uznesením č.k. 10Er/530/2010-10 zo dňa 16.09.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac ako 494 dní), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu sp. zn. 25Er/318/2010 (pôvodne v spise 7C/444/2012) odvolací súd zistil, že dňa 10.05.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 23.03.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 23635/09. Uznesením č.k. 25Er/318/2010-16 zo dňa 17.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 25Er/318/2010-23 zo dňa 23.01.2012 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac 407 dní), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 12Er/961/2010 (pôvodne v spise 7C/445/2012) dňa 09.12.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 07.10.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 12622/09. Uznesením č.k. 12Er/961/2010-9 zo dňa 30.05.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 12Er/961/2010-16 zo dňa 04.09.2012 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho

exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac ako 257 dní), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11Er/601/2010 (pôvodne v spise 7C/446/2012) odvolací súd zistil, že dňa 12.08.2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 07.07.2010. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 02827/10. Uznesením č.k. 11Er/601/2010-9 zo dňa 13.01.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 11Er/601/2010-16 zo dňa 19.12.2011 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac ako 258 dní), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 34Er/96/2011 (pôvodne v spise 7C/447/2012) odvolací súd zistil, že dňa 10.02.2011 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 17.01.2011. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 10488/10. Uznesením č.k. 34Er/96/2011-10 zo dňa 22.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 24Er/96/2011-17 zo dňa 19.01.2012 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal. Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením (viac ako 106 dní), ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

V danom prípade vo veci vedenej pod sp.zn. 7C/435/2012 bolo preukázané, že dňa 02.06.2009 podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia a exekučný súd v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora dňa 08.06.2009 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora a vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/436/2012 podal dňa 22.5.2009 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia a exekučný súd v lehote 15 dní 27.05.2009 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. V ostatných spojených veciach bolo o žiadosti súdneho exekútora rozhodnuté tak, že exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol s tým, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 34Er/96/2011 (spis 7C/447/2012), v ktorom podal dňa 10.02.2011 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, exekučný súd v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora uznesením zo dňa 22.02.2011 č.k. 34Er/96/2011-10 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Pre posúdenie toho, či došlo k vydaniu, resp. nevydaniu rozhodnutia exekučného súdu v zákonom ustanovenej lehote, je znenie ust. § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, t.j. v prípade exekučných konaní vedených pod sp. zn. 18Er/319/2009, sp. zn. 7Er/277/2009, sp. zn. 18Er/601/2010, sp.zn. 23Er/581/2010, sp. zn. 10Er/530/2010, sp. zn. 25Er/318/2010 bola v znení účinnom do 31.05.2010 a v prípade exekučných konaní vedených pod sp. zn. 34Er/906/2010, sp. zn. 12Er/961/2010, sp. zn. 11Er/601/2010, sp. zn. 34Er/96/2011 bol v znení účinnom od 01.06.2010 do 31. 05. 2011.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.05.2010) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení od 01.06.2010 do 31. 05. 2011) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby

vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že lehota v trvaní 15 dní od doručenia žiadosti exekútora pre exekučný súd sa vzťahovala len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie aj pre zamietnutie žiadosti. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť aj skutočnosť, že úmyslom zákonodarcu bolo práve zefektívnenie exekučného konania v snahe dosiahnuť, aby poverenie na vykonanie exekúcie nebolo zdržiavané nečinnosťou exekučného súdu, a tak prispieť k lepšej vymožitelnosti práva. Táto požiadavka však stráca svoj základný význam a opodstatnenosť v prípade, že niet exekučného titulu pre jeho rozpor so zákonom ako materiálneho predpokladu každej exekúcie. Neznamená to však, že i vtedy exekučné konanie nemusí naplniť právo účastníka na prejednanie veci v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov vyplývajúce z čl. 48 ods. 2 Ústavy a článku 6 ods. 1 Dohovoru, aby sa tak odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Pokiaľ by ale zákonodarca mal úmysel, aby 15-dňová lehota exekučného súdu dopadala i na rozhodnutie, ktorým zamietne žiadosť exekútora o udelenie poverenia, bol by to explicitne zakotvil spôsobom ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku, napr. v ust. § 44 ods. 8, § 50 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorých uložil exekučnému súdu rozhodnúť (či už pozitívne alebo negatívne) v tam stanovenej lehote na rozdiel od ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, kde uložil exekučnému súdu do 15 dní od doručenia žiadosti "poveriť" exekútora, aby exekúciu vykonal. S ohľadom na cieľ a zásady Exekučného poriadku, na ktorých je budovaný, preto jeho ust. § 44 ods. 2 nie je možné interpretovať rozširujúcim spôsobom tak, ako to tvrdí navrhovateľ.

Vychádzajúc z týchto záverov v danej veci s ohľadom na skutočnosť, že v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. 18Er/319/2009 a exekučného konania vedeného pod sp. zn. 7Er/277/2009 bolo poverenie pre súdneho exekútora vydané v lehote 15 dní od doručenia žiadosti, ďalej v prípade exekučného konania vedeného pod sp. zn. 34Er/96/2011 bola žiadosť súdneho exekútora zamietnutá v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, ďalej v prípade exekučného konania vedeného 18Er/601/2010 bola žiadosť zamietnutá v lehote 90 dní od podania žiadosti, v prípade exekučného konania vedeného pod sp. zn. 23Er/581/2010 bola žiadosť zamietnutá v lehote 197 dní od podania žiadosti, v prípade exekučného konania vedeného 10Er/530/2010 bola žiadosť zamietnutá v lehote 428 dní od podania žiadosti, v prípade exekučného konania vedeného 25Er/318/2010 bola žiadosť zamietnutá v lehote 252 dní od podania žiadosti, v prípade exekučného konania vedeného 12Er/961/2010 bola žiadosť zamietnutá v lehote 154 dní od podania žiadosti, v prípade exekučného konania vedeného 34Er/906/2010 bola žiadosť zamietnutá v lehote 89 dní od podania žiadosti, v prípade exekučného konania vedeného 11Er/601/2010 bola žiadosť zamietnutá v lehote 154 dní od podania žiadosti, nedošlo tak z jeho strany k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Rovnako tak v predmetných exekučných konaniach neboli preukázané navrhovateľom tvrdené zbytočné prieťahy, ktoré tvrdenie podliehalo prieskumnej činnosti súdu z hľadiska platnej právnej úpravy § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v čase vzniku zodpovednostného vzťahu. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Právo každého na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu, zakotvuje i čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru. V tomto smere rozsiahla rozhodovacia prax ústavného súdu ustálila, že pri rozhodovaní, či vo veci došlo k prieťahom v konaní, sa zohľadňujú tri kritéria, ktorými sú: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd v konaní postupoval. Pojem "zbytočné prieťahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti veci, preto sa aj v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy. Pri rozhodovaní o tom, či vo veci došlo k prieťahom v konaní sa zohľadňujú tri kritériá, ktorými sú: 1. právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje, 2. správanie účastníka konania, 3. spôsob, akým súd v konaní postupoval. Pojem "zbytočné prieťahy" obsiahnutý v článku 48 ods. 2 Ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa aj v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02). Ustanovenie § 9 zákona treba na vec aplikovať v takom znení, v akom platil v čase namietaného nesprávneho úradného postupu orgánu

verejnej moci a nie je teda možné toto zákonné ustanovenie vykladať v zmysle jeho znenia po novele od 01.01.2013 (zákonom č. 412/2012 Z. z.), z čoho potom vyplýva, že postup exekučného súdu bolo nevyhnutné posúdiť aj z hľadiska "zbytočných prietáhov" a to súdom samostatne, bez potreby existencie rozhodnutia alebo konania iného orgánu v zmysle znenia ustanovenia § 9 ods. 2 po novelizácii od 01.01.2013. Posúdenie zbytočných prietáhov nie je možné bez prihliadania na všetky okolnosti veci, teda nemožno neprihliadať na tisícky obdobných vecí podávaných navrhovateľom na postup exekučného súdu i vzhľadom k jeho možnostiam.

S poukazom na uvedené okolnosti, i podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ nepreukázal, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., čím nebol naplnený základný predpoklad pre zodpovednosť odporcu za navrhovateľom požadovanú náhradu škody a nemajetkovú ujmu v predmetných exekučných konaniach.

K dôvodom odvolania navrhovateľa v odvolaní odvolací súd uvádza, že odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Základné právo priznané podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho podstata spočíva v prvom rade v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde, a tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola namietanému právu poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré ustanovenie o súdnej ochrane vykonávajú, a teda že základné právo na súdnu ochranu nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale ju aj v určitej kvalite, t.j. zákonom ustanoveným postupom súdu, dostať. Postup súdov v konaní o veci a jeho kvalita ustanovená zákonom je vyjadrením práva na súdnu ochranu účastníka konania vyplývajúceho z čl. 46 ods. 1 ústavy. Ochrana základným právam a slobodám poskytujú predovšetkým všeobecné súdy (I. ÚS 50/97, I. ÚS 54/97). V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu predmetným článkom ústavy sa zaručuje ochrana viacerých záujmov, a to najmä práva na prístup k súdu, práva na spravodlivý proces, ktorého základným predpokladom uplatnenia je nezávislosť a nestrannosť súdu, pričom ochrana podľa čl. 46 ods. 1 ústavy neznamena, že súd právoplatne rozhodne v prospech navrhovateľa (II. ÚS 71/97, III. ÚS 46/04). Nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhoví. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi.

Z obsahu súdneho spisu však nevyplýva, že by súd prvého stupňa v prejednávanej veci v prípade navrhovateľa nerešpektoval niektoré z týchto práv. Namietané pochybenia súdu prvého stupňa vyjadrené v ustanoveniach § 205 ods. 2 písm. a) a c) OSP nie sú v dôvodoch odvolania konkretizované vo vzťahu k napádanému rozhodnutiu. Taktiež navrhovateľ postup súdu, ktorým malo dôjsť k namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom v odvolaní presne nepopísal a odvolací súd ani žiaden takýto dôvod nezistil.

K námietke navrhovateľa, že súd rozhodol na základe novej právnej úpravy obsiahnutej v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. (ďalší dôvod odvolania) odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí citoval ustanovenie § 9 ods. 2 v znení účinnom ku dňu začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia, teda ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. citoval v správnom znení, ktoré na danú vec aplikoval a preto je táto námietka navrhovateľa nedôvodná. Nedošlo teda k interpretácii hmotného práva platného v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, ako uvádza navrhovateľ v odvolaní, a teda nebol ani aplikovaný princíp priamej retroaktivity

Ďalej vo vzťahu k námietke odvolateľa, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v tomto smere nepolemizoval nad dĺžkou konania. Vo vzťahu k navrhovateľom tvrdným prietahom konania súd prvého stupňa uviedol, že neskúmal či došlo k prietahom v konaní a s týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje. Súd prvého stupňa v súvislosti s nárokom navrhovateľa na náhradu škody v dôsledku nesprávneho

úradného postupu iba preskúmal, či naozaj došlo k porušeniu zákonom stanovenej lehoty alebo nie, t.j. neposudzoval ani prieťahy v konaní ani vhodnosť dĺžky konania. Posudzoval splnenie podmienok nároku na škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., čo bola podstata návrhu navrhovateľa.

Odvolačný súd vo vzťahu k navrhovateľom tvrdenému prejavu nesústredenosti činnosti súdu, keď podľa jeho názoru súd vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia (rozpor exekučného titulu so zákonom), odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa bol oprávnený na podporu svojich tvrdení uviesť akékoľvek skutkové a právne skutočnosti odôvodňujúce jeho rozhodnutie. Exekučným titulom v predmetných exekučných konaniach bol rozhodcovský rozsudok, preto súd prvého stupňa bol oprávnený vo svojom rozhodnutí uviesť aj tieto skutočnosti. Jednalo sa o skutočnosť súvisiacu s konaním ako celkom a s úpravou súvisiacou s rozhodcovským rozsudkom. Podstata odôvodnenia bola však v posudzovaní podmienok nároku na škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z..

K trvaníu stavu právnej neistoty odvolací súd uvádza, že exekučný súd rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora v predmetných exekučných konaniach v primeraných lehotách, pričom aj v zmysle stanoviska Ústavného súdu SR samotné nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcie nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nález ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 471/2012), odvolací súd dospel k záveru, že súd pri rozhodovaní o žiadostiach o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi nepochybil a jeho konaním nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, od ktorého si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje svoj nárok, preto nebolo potrebné v konaní už ani vykonávať ďalšie dôkazy za účelom preukázania materiálnej škody navrhovateľa. Okrem toho bolo potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie nemal byť ani podaný, pretože žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor so zákonom boli zamietnuté a o tejto skutočnosti navrhovateľ vedel z rozhodovacej činnosti súdov, ako aj Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR.

Záverom odvolací súd dodáva, že rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomoc na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej ako aj materiálnej. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku z 27. januára 2007 sp. zn. 3 Cdo 164/1996 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“. Súdna prax je jednotná aj v tom, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej (resp. v tomto prípade platnej) rozhodcovskej zmluvy (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. februára 2012 sp. zn. 3 Cdo 122/2011). Rovnako tak je exekučný súd povinný v spotrebiteľskej veci skúmať otázku platnosti rozhodcovskej doložky. Súdom v exekučnom konaní nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012).

Za daných okolností tak i podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ nepreukázal, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., čím nebol naplnený základný predpoklad pre zodpovednosť odporcu za navrhovateľom v tomto konaní požadovanú náhradu škody a nemajetkovú ujmu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporca návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.